

عنوان مقاله:

معرفی اجزائی معماری تکیه ی بیگلربیگی بنایی از دوره ی قاجاریه در کرمانشاه

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مریم طاهرآبادی - دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه باستان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ابهر، ایران

سحر طاهرآبادی - دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد تهران مرکز، واحد تهران، ایران

عباس باورسائی - دانشجویی کارشناسی ارشد، گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد تهران مرکز، واحد تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در ایران اسلامی علاوه بر مساجد، در بسیاری از شهرها در ایام محرم، صفر و رمضان، مراسم دعا، روضه و سوگواری در مکان های دیگری برگزار می شده است. از مهم ترین این محل ها می توان به تکیه و حسینیه اشاره نمود. تکیه و عملکرد آن در معماری و شهرسازی اسلامی دقیقاً در جهت جوابگویی به یک رابطه و خواست انسانی الهی طراحیگشته است، و این رابطه یکی از چهار رابطه اصلی است که آدمی با نظام هستی برقرار می کند و آن یک رابطه ماوراءالطبیعی است. کرمانشاه، از جمله به واسطه قرار گرفتن در مسیر عتبات عالیات، از قدیم الایام بناهای مذهبی بسیاری داشته و این بناها همواره مورد تکریم و احترام مردم بوده است. تکیه بیگلربیگی از تکایای منحصر به فرد باقیمانده از عهد قاجار در ایران است، در میان تکایای زیادی که در استان کرمانشاه ساخته شده، واقعاً بنای متفاوتی است و هر بیننده ای را مجذوب می کند. آینه کاری های حسینیه کم نظیر است. این تکیه از یادگارهای عبدالله خان بیگلر بیگی است. مرحوم عبدالله خان بیگلربیگی در زمان حکمرانی عبدالحسین میرزا فرمانفرما و سپس امیر نظام گروسی به تدریج مدارج ترقی را طی می کند و سرانجام به مقام بیگلر بیگی کرمانشاهی رسد. تکیه بیگلر بیگی قسمت مسکونی آن مربوط به اواخر دوره زندیه و قسمت حسینیه مربوط به دوره مظفری است. ضلع جنوبی به موزه پارینه سنگی (زاگرس) اختصاص دارد و غیر از ورودی، شامل سه اتاق تودرتو است.

کلمات کلیدی:

محرم، تکیه، حسینیه، کرمانشاه، عهد قاجار، بیگلربیگی، دوره زندیه، پارینه سنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357286>

